

Aktivitet - 2001

Arrangement Korpstur Bergen   **Dato Mnd** 28.29. og 30. sept.   **Ansvarleg** Anne-Mari og Erling

Bles bort regnet Det regna då Torskangerpoll Musikklag starta marsjering under Måløydagane. Men det tok ikkje lang tid før det letta, og etter marsjeringa heldt korpset ein flott konsert i sentrumsparken. Berre så synd at avslutninga kolliderte med eit anna underhaldningsinnslag i nærleiken.

Foto: Fj. Tidende

På kryss og tvers med VG

Prøv deg på lvars kryssord

Vannrett;

1: Ro 2: Blomst 3: Fryser

Loddrett;

1: Ledig 2: Skryt
3: Svulme 4: Adverb

	1	2	3	4
1				
5				
6				

Vredens Gnag

Informasjonsavis for Torskangerpoll Musikklag

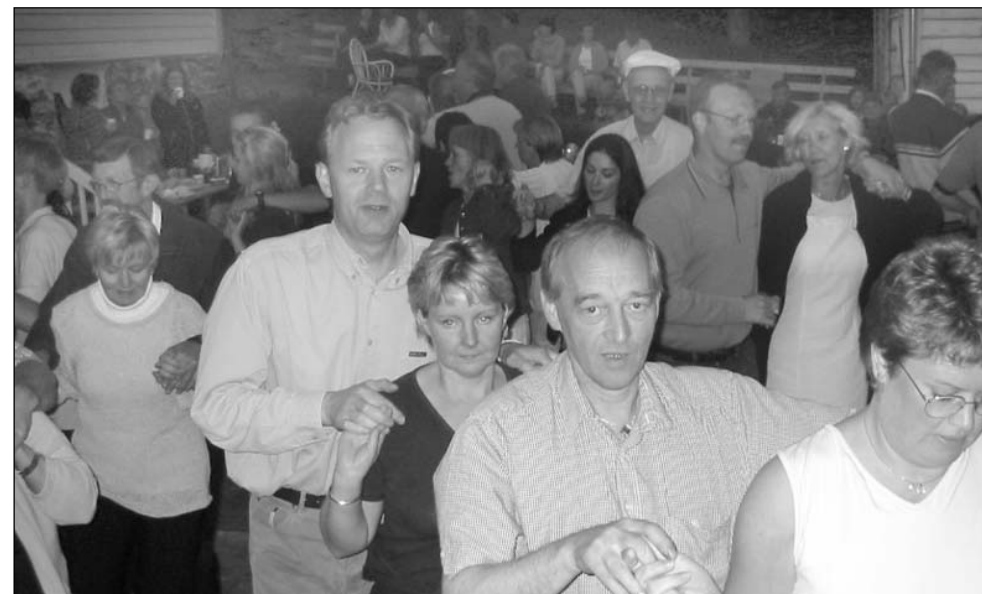
Pr. 7

8. årgang

Laussal: Gratis

juli 2001

Sommerleg suksess

Jonsokafta på Vågsberget vart ein stor suksess. Fleire hundre på bål, rømmegraut, grilling, T.poll Musikklag og Terje på trekkspel med bygdelaget og nydeleg sommarsol. Seinare på kveld svinga 200 seg på koseleg sommardans inne på tunet. Her nokre glimt frå suksessn

Månedens marsj

Alte Kameraden

av Carl Albert Hermann Teike

Carl Teike var sønn av en smed og var fjerdemann i en søskenflokk på 14. Han var født 5/2-1864 i Altdamm, en liten Prøysisk by. Familien flyttet etterhvert til nabobyen Züllichow, og der var det et ganske aktivt musikkmiljø. 14 år gammel begynte Teike et fem års musikkstudium i Wollin med Paul Böttcher som var en dyktig lærer og korpsleder. Han spilte tidlig «french horn» i Böttcher's orkester. Han lærte også å spille kontrabass, perkusjon og mange forskjellige blåse-instrument. I 1883 reiste Teike til byen Ulm i Sør-Tyskland, og ble med i 123 Kong Karl Regiment Band som «fransk horn» spillende hoboist - en betegnelse som ble brukt på militære musikere på den tid. I 1889 sluttet Teike i hæren og ble politimann i Ulm hvor han også giftet seg. I 1895 flyttet paret til Potsdam hvor Teike gikk inn i politistyrkene og fortsatte å komponere den ene marsjen etter den andre. En høy, tynn mann, ofte kalt den musikalske politimannen, forble en beskjeden og rolig person til tross for sin økende popularitet. I tillegg til å være politimann og komponist, satte han stor pris på å spille biljard, fiske og å gå turer i skogen. I 1909 flytta familien fra Potsdam til Landsberg. Han arbeidet i postverket og fikk også utgitt flere marsjer. Da krigen

(1.verdenskrig) brøt ut var Teike 50 år og unntatt krigstjeneste. Han fortsatte å komponere frem til to måneder før han døde av influensa 28/5 1922 58 år gammel. I tillegg til å skrive ca. 100 marsjer så skreiv han også minst 20 andre konsertstykker. En rekke av hans fremragende marsjer er fort satt meget populære. Det er mange som kalles marsjkonger, men bare 5-6 virkelig store, og Carl Teike er så avgjort en av de 5-6. Teikes første marsj Am Donaustrand ga den unge komponisten betydelig anerkjennelse og oppmuntret han til å skrive mange marsjer. Han var 25 år da han komponerte månedens marsj (som noe senere fikk sitt nåværende navn), og han spurte sin dirigent om den kunne fremføres. Etter første

gjennomlesing anbefalte dirigenten Teike på det sterkeste om å «kaste manuskriptet på bålet!» Teike ble meget skuffet, senere kraftig masse vred og han sluttet i hæren like etterpå. Dårlig dømmekraft av den

dirigenten, for fremdeles over 100 år senere har den samme marsjen, nå kjent som Alte Kameraden, utkonkurrert enhver marsj som er skrevet av en europeisk komponist og fremstår i internasjonal sammenheng som en av verdens mest populære marsjer. Den blir spilt over hele verden og rangeres som verdens mest spilte marsj. Ikke bare korps fremfører den, den er også blitt fremført av accordion, sunget - før 2. verdenskrig av et 200 stemmers soldatkor, og blitt plystret til av 60000 mennesker under OL i Helsinki i 1952! Tittelen på marsjen er ikke tilfeldig, den ble valgt da han bestemte seg for å

Månedens portrett: William Mitei

Navn :William K. Mitei Dagsvik

Født : 1. mai 1979

Bosted: Deknepollen

Sivilstatus: Enslig

Yrke: Fiskeindustri-arbeider

Favorittmat: Kebab

Hobby: Musikk, sport

Av: Ivar Torskangerpoll

William ble født i Kirico, en liten plass i Kenya. Han tilhørte Kipsigis-stammen, en av rundt 40 stammer i landet. William vokste opp på et barnehjem fordi han var mye syk som helt ung, han tålte rett og slett ikke klimaet i bushen. En norsk jordmor som arbeidet på barnehjemmet fikk, da hun flyttet hjem til Norge, tillatelse til å ta den syke gutten med hjem til Norge. William var da 3 år. Som enslig fikk ikke jordmoren adoptere han, men hun tok seg av han, og litt senere giftet hun seg. Men det skulle gå enda noen år før adopsjonen var i orden.

Da adopsjonen kom i orden var William blitt en kjekk gutt på 12 år. Det var i Afjord i Fosen han vokste opp. Han starta som aspirant i skolekorpset som 9-åring, og begynte for alvor året etter. Spilte også i et band som musikkledsagelse til et kor på skolen i to år. Og så begynte han å spille i et større popmusikk-band og de optrådte ved flere anledninger. Sitt første store oppdrag var da han var med i bandet som tok seg av musikken i en kabaret som Afjord Blandakor hadde (var fremdeles bare 12 år gammel). Videre spilte han i band, korps og til kor til han var 16 år. Da dro han til folkehøgskolen «Fredly» i Børja og gikk musikk/drama-linjen. Etter det ett år på skole i Afjord, hotell og

næringsmiddelfag. Flyttet etter det til Trondheim, og servitørlinjen ved en skole der. Jobbet etter det 6 måneder i Molde som lærling. Så ble det militærtjeneste, og Garden, William var med i signal korpset (10 trommer+12 hornblåsere). Der ble han kjent med Rune Andre Myklebust, tidligere medlem i T.M., som fortalte om mulighetene for jobb i fiskeindustrien i Måløy. Som ganske ung drev han og med sport, først bueskyting, så karate. Pussig nok ikke løping, vi trodde at alle fra

Kenya var fri-idrettsløpere, i hvertfall etter resultatlistene på mellom- og langdistanse å dømme. Men William kan fortelle at det er faktisk så at ikke alle i Kenya løper, personlig viste han om tre stykker som ikke drev med det. Bra gjort i et land med 33 millioner innbyggere. Men det ble etter hvert så mye fritids-interesser at han ga opp sport i 16-årsalderen.

Etter militærtjenesten kom altså William til Måløy og jobb hos Domstein (filetavdelingen). I Torskangerpoll Musikklag begynte han i november 2000. Vi håper selvfølgelig han fortsetter å jobbe her i distriktet, slik at vi kan dra nytte av hans fremragende evner på slagverket. På spørsmål om han merker noen form for rasisme på grunn av annen hudfarge enn oss, sier han at det merker han lite til. Og i musikkorpset overhode ikke. Han tror musikk er hevet over sånne ting. William er en ung mann, stokklagt med rytme i kroppen, og vi håper han blir hos oss lenge. Han er ikke bare flink på sitt instrument, han er også en blid og usedvanlig grei kar. Vi ønsker William alt godt i fremtiden.